

II (2).

ЦЪРКОВНА ИСТОРИЯ НА НОВИЯТЪ ЗАВѢТЪ.

ОТЪ РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО ДО НАШИ-ТЪ ВРЕМЕНА.

§ 1.

Рождество Христово. Лука 1. 35.

Единородный ать Божій Сынъ, *Иисусъ Христосъ*, Спаситель ать на Мїръ, се въ плътїль отъ Светаго Духа и отъ Дѣва Марїа, въ година 5508—ма отъ създанїе, на Мїръ, въ Градъ Вїюдеемъ, въ туй само то време и въ туй сщю мѣсто, както Пророцы-тѣ предсказвали. Христово-то Лук. Гл. Ст. 1—24. рождество се ознаменило и прославило отъ пѣніе то Лук. Гл. Ст. 1—24. насичкіятъ небесенъ Ангелески ликъ, кой то се чулъ въ тази сама та нощъ, както казва Евангелистъ-атъ. И това было доказателство, чи отроче то Христосъ е былъ предъ очи те на Бога о троче свето, презъ кое-то трѣбало да се свършатъ най-велики тѣ спасителни дѣла: защо-то тѣй, никоги не были слѣзвали други пѣтъ отъ Небето Ангели, за да извѣстятъ рождене то на други младенцы, и даму пѣятъ хвалж подъ небеса та. Въ осмыятъ день се обрѣзало това отроче пу Іудейскїятъ законъ, и му се дало име *Иисусъ*, т. е. *Спасителъ* а въ четиредесетїятъ день майка му и наречѣнный ать и мжжъ, *Иосифъ*, го принеси въ храм-атъ и го посвети ли на Господа (обрѣклиму-го).